ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ
ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

12
ГРУДЕНЬ
1990

На Україні діти здавна переймали від батьків багато пісень. Увечері під Новий рік хлопчики й дівчатка ходили селом від двору до двору, співаючи щедрівок. Вони бажали, щоб господар був, як сонечко, господиня, як ясен місяць, їхні діточки, як зірочки, і щоб діждалися щедрого врожаю та були щасливими. Щедрувальники вимагали кільце ковбаски або вареників чи п'ятака. А хто скупий, тому жартома погрожували рознести хату, викрутити волам роги. Ох і сміху було! Вітаю і вас, друзі, з Новим роком та дарую щедрівку.

Малятко.

ЩЕДРИЙ

ЩЕДРИК-ВЕДРИК

Щедрик-ведрик,
Дай вареник,
Щедрик-ведрик,
Сивий веприк.
Із колосочка —
Жита мисочка,
Із снопочка —
Ціла бочка.
Вам щедрець —
Мені млинець,
Грудочка кашки,
Пару яєць.

Малюнок Лариси ПУХАНОВОЇ

ВЕЧІР ЩЕДРИЙ ВЕЧІР

ВЕЧІР ДОБРИЙ

Написала Елеонор ФАРДЖОН

СЛІДАМИ КОРОЛІВНИ*

Розділ четвертий

Тим часом слідчі кинулися шукати Королівну.

Слідчий Перший переодягся за нічного сторожа. Щойно він вийшов на вулицю, зразу побачив якогось Зайду в лахмітті, що спав під кущем. «Підозрілий тип»,— подумав Слідчий і, схилившись над Зайдою, гукнув:

— Де Королівна? Зізнавайся!

* Продовження.

Зайда розплющив одне око і пробурмотів:

— Перший провулок праворуч, другий ліворуч,— і знов захріп.

Слідчий кинувся бігти провулками і за якийсь час опинився перед шинком. Він зайшов досередини. За довгим столом сиділо на дерев'яних лавах дев'ятнадцять веселих моряків. Вони щойно повернулися з далекого плавання до Гавайських островів, і худющий Господар з товстою Господинею частували їх. Слідчий відвів господарів убік і суворо запитав:

— Де Королівна?

— Де-небудь є, тільки не тут,— відповіла Господиня.

— То ви ще будете відпиратися? — розгнівався Слідчий і заарештував Господаря, Господиню і всіх дев'ятнадцятьох моряків. А по дорозі, ведучи їх до палацу, він прихопив ще й Зайду.

— Хто такі? — запитав Король.

— Підозрілі особи, ваша величність,— відповів Слідчий.— Ось цей Зайда сказав, що Королівна —у них.— Слідчий тицьнув пальцем у господарів шинку.— А вони відмовляються. Отже, хтось із них каже неправду.

— Тим гірше для них,— вигукнув Король.— Усіх підозрілих — у в'язницю. І коли до Першого Квітня вони не доведуть, що невинні, ми їх суворо покараємо. А ви отримаєте нагороду.

Тут з'явився Слідчий Другий, переодягнутий за покупця. А з ним власник магазину тканин, сорок три продавці, Нянька з дитиною в колясці та ще сто вісімнадцять покупців. Слідчий Другий доповів Королю, що всі вони видалися йому підозрілими. Особливо Нянька, яка купувала в магазині ситець

у квіточки й не хотіла зізнатися, навіщо їй та тканина.

Король і цей гурт наказав кинути до в'язниці.

Аж тут королівський двір виповнила велика юрба. Це Слідчий Третій, зодягнений листоношею, привів чотириста двадцять три кореспонденти. Він доповів Королю, що жоден із кореспондентів не зізнався, про що писав у своїх листах. Отже, всі вони приховують якусь таємницю.

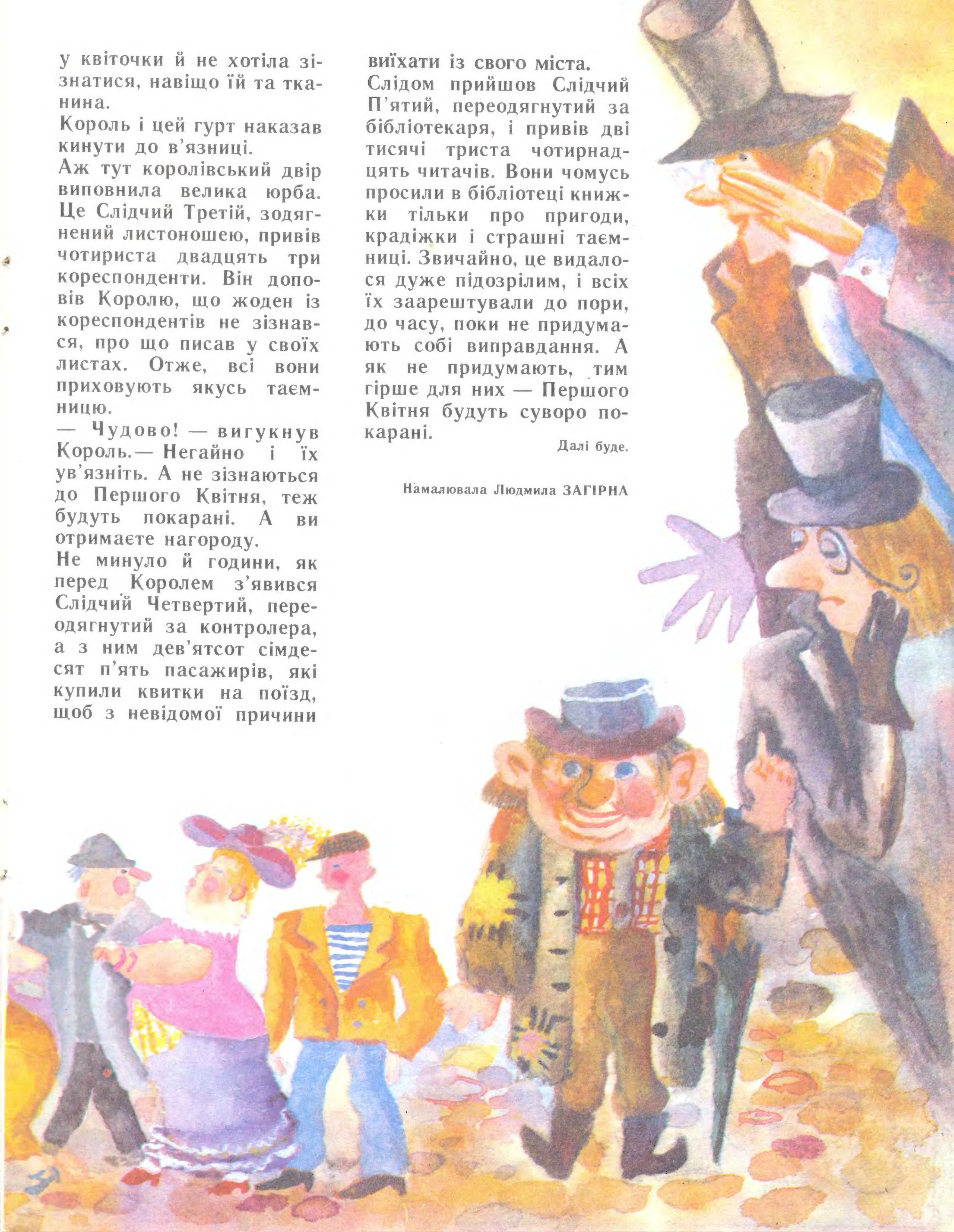
— Чудово! — вигукнув Король.— Негайно і їх ув'язніть. А не зізнаються до Першого Квітня, теж будуть покарані. А ви отримаєте нагороду.

Не минуло й години, як перед Королем з'явився Слідчий Четвертий, переодягнутий за контролера, а з ним дев'ятсот сімдесят п'ять пасажирів, які купили квитки на поїзд, щоб з невідомої причини виїхати із свого міста.

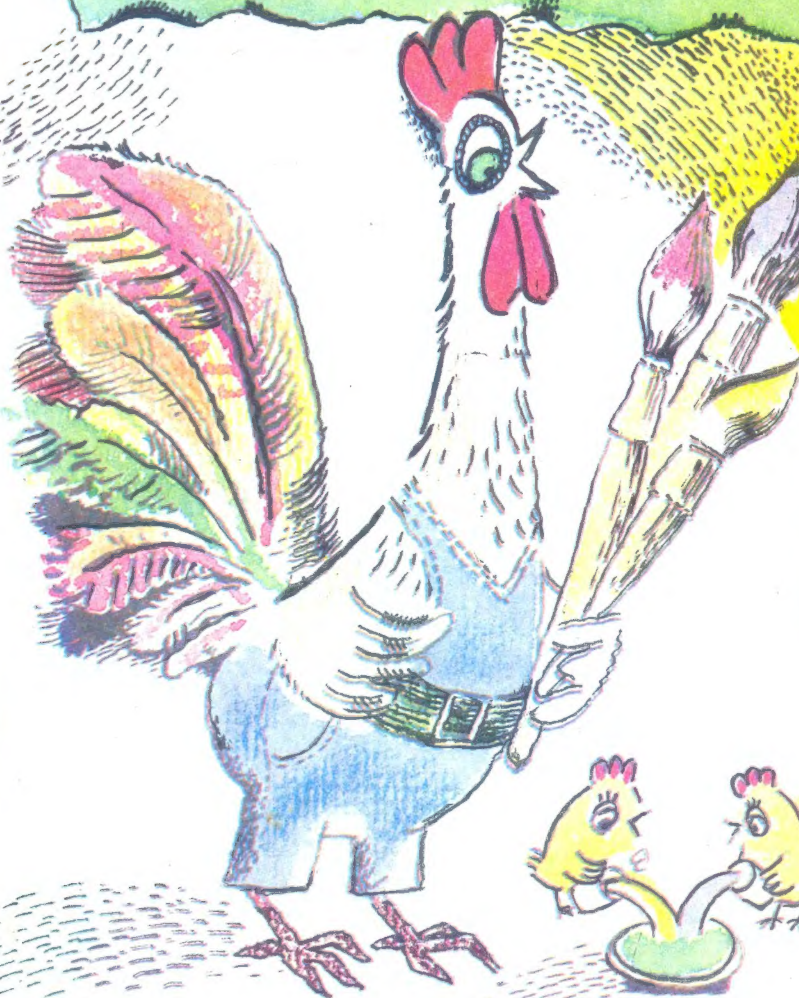
Слідом прийшов Слідчий П'ятий, переодягнутий за бібліотекаря, і привів дві тисячі триста чотирнадцять читачів. Вони чомусь просили в бібліотеці книжки тільки про пригоди, крадіжки і страшні таємниці. Звичайно, це видалося дуже підозрілим, і всіх їх заарештували до пори, до часу, поки не придумають собі виправдання. А як не придумають, тим гірше для них — Першого Квітня будуть суворо покарані.

Далі буде.

Намалювала Людмила ЗАГІРНА

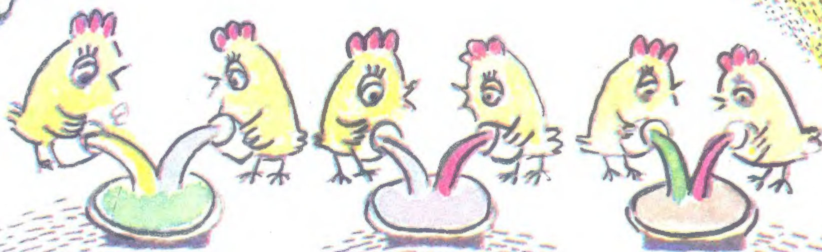

Роздивися малюнок. Знайди на ньому десять курчаток, що заховалися від лисиці. Потім усе розфарбуй.

Скільки курчаток допомагають півникові змішувати фарби?

Малюнки Лариси ВОЛОДЕНКО

Вірш Степана ЖУПАНИНА

ХТО МОЛОДЕЦЬ?

ВПИШИ В КЛІТИНКИ ВСІ ДНІ ТИЖНЯ.

Вранці ми із добрим ділом
привітали понеділок.
Ніченька минула скоро, —
трудовий іде вівторок.
Спритна, вміла, молода,
вже настала середа.
Йде четвертий день тепер,
називається четвер.
Діло добре ладиться,
як настала п'ятниця.
Дома скрізь кипить робота,
як почався день — субота.
А субота з хлібом-сіллю
привела сестру — неділю.
Ось і тижневі кінець,
хто трудився — молодець.

Намалювала Лариса ПЕРОВА

Вірші Марійки ПІДГІРЯНКИ

Намалювала Лідія ГОЛЕМБОВСЬКА

ЗОРІ Й МІСЯЦЬ

Тихий вечір, тихий, красний,
Над горами місяць ясний
Пасе зорі, завертає,
На трембітці виграває.
Ходить місяць аж до ранку,
Зоря вийшла на полянку.
Ой, місяцю-місяченьку,
Зганяй зорі помаленьку.

ЗАЙЧИК

Зайчик по терню скакав,
Кожушину розірвав.
Пішов мамку просити
Кожушину зашити.
А мамка йому не шила,
Зайчика насварила:
— Чого сь дер?
Ходи в цур'ї* тепер!

* Цур'я — лахміття.

ДЕ ГРАЮТЬ СТРУМОЧКИ

Розповіла Валентина БАЙКОВА

Лине пісня понад гори: «Закарпаття моє!» А з гір біжать кришталево-прозорі струмочки. То сховаються за гірські виступи, то з'являться. Ніби з кимось грають у піжмурки. Он з ким! У селі Зарічеве з-поміж трояндових кущів визирає «Теремок». Так називається тутешній дитячий садочок. Чути в «Теремку» дзвінкі пісні про рідне слово, про чарівний закарпатський край. «Стук-стук! Хто, хто в «Теремочку» співає?» Ось хто — малюки-горяни. І в них на гостині бабця Ганя. Цю газдиню* всі добре знають. Скільки щедрівок, потішок, приказок почули від неї діти! Знають і вірші Тараса Шевченка, й Івана Франка, й Лесі Українки. А зараз бабця Ганя розповідає про поетесу Марійку Підгірянку, яка тут колись жила, навчала діток. Тут її ім'ям і одну з вулиць названо.

* Газдиня — господиня.

ДЗВІНОЧОК

З якого боку спускатися з гірки довше, а з якого безпечніше?

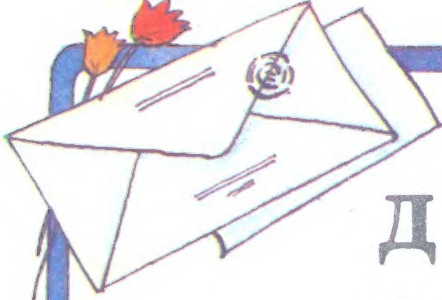

Склади оповідку за малюнками.

ДОБРА СПРАВА

Любі друзі! Багато листів од вас — про добрі справи. Ось що, зокрема, пише Оксаночка Максимова із села Тараканів Ровенської області.

«Одного разу ми з татом поїхали в ліс і здибали там дику кізку. Ходить, бідолашна, шкутильгає. «Хтось підстрелив,— сказав тато.— Поранена кізка може загинути». І ми забрали її з собою. А вдома лікували, давали свіжої травички. Вся наша сім'я полюбила Найду. Так я назвала кізку. Коли вона одужала, то стала проситися на волю. Ми відвезли кізку туди, де знайшли. Кізка впізнала рідний ліс, на мить глянула в наш бік і зникла за деревами».

Малюнки Олени ПЕТРЕНКО

Хочеться, малята, щоб усі ви співчували чужій біді. Чекаю на ваші листи про добрі справи.

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р. Київ.
Ордена «Знак Пошани»
видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».
МАЛЫШОК № 12 (371) 1990.
Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ
для детей дошкольного возраста
(на украинском языке).
Основан в 1960 г.
Ордена «Знак Почета»
издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Адрес редакции: 252119, Киев-119,
ул. Пархоменко, 38—44.
Тел. 213-98-91, 211-04-75.

Здано до набору 18.09.90.
Підписано до друку 12.10.90.
Формат видання $84 \times 106^{1}/_{16}$.
Папір і друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,68.
Умов. фарбовідб. 10,08,
Тираж 675 000 Зам. 0—479. Ціна 20 к.
Поліграфкомбінат
ЦК ЛКСМУ «Молодь»
Ордена Трудового Червоного Прапора
видавничо-поліграфічного об'єднання
ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия».
252119, Київ-119,
вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат
ЦК ЛКСМУ «Молодь»
Ордена Трудового Красного Знамени
издательско-полиграфического
объединения ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия».
252119, Киев-119,
ул. Пархоменко, 38—44.

Малюнок на обкладинці
Віктора Кавуна
Макет
Лариси Пуханової

Текст набрано із застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад».

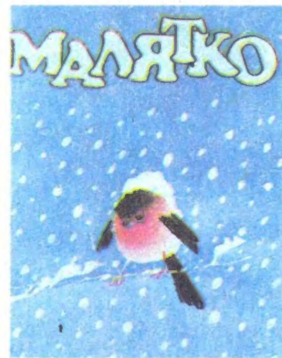

20 к.

Індекс 74304

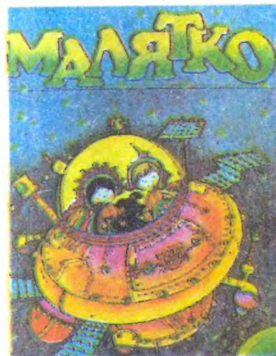
1

2

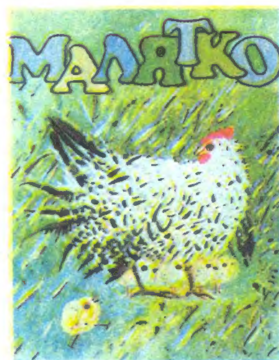
3

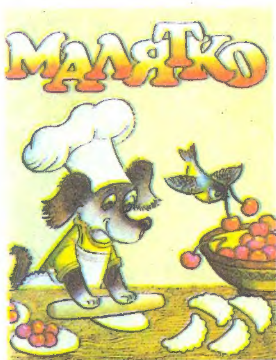
4

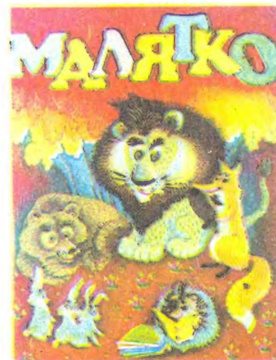
5

6

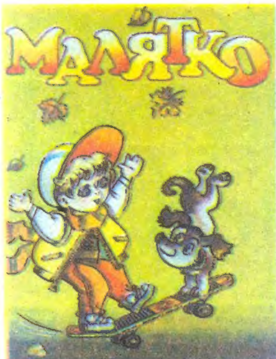
7– 8

9

10

11

Яка обкладинка нашого журналу за 1990-й рік видається тобі найкращою! На поштовій листівці вкажи тільки номер «Малятка» й надішли до редакції. Цим ти допоможеш визначити переможця серед художників.

